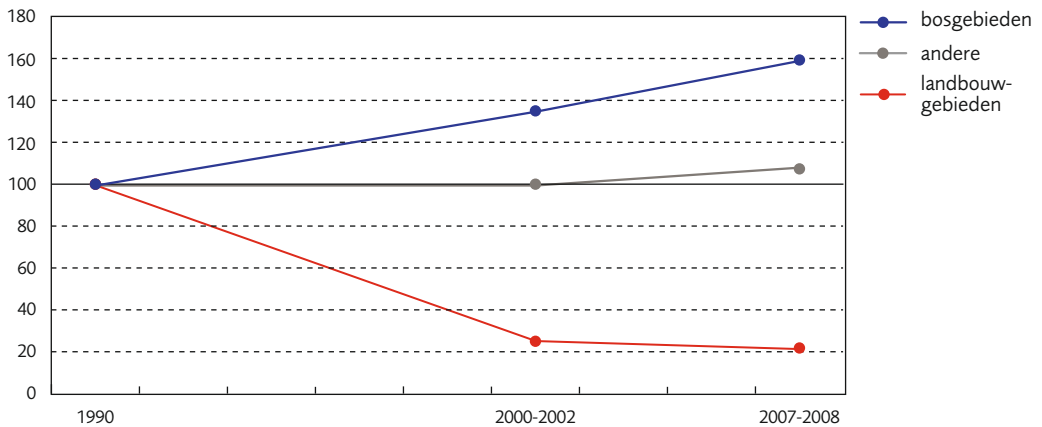

😊 Europese broedvogelindex

DPSIR

broedvogelindex (1990=100)

Bron: Natuurindicatoren 2010, INBO, www.natuurindicatoren.be

Vogels van landbouwgebied gaan achteruit, bosvogels gaan vooruit

De index van de algemene broedvogels beschrijft de trend van een selectie van algemene vogelsoorten. Er zijn drie categorieën: vogels van het landbouwgebied, vogels van het bosgebied en vogels die in diverse leefgebieden broeden, meestal generalisten.

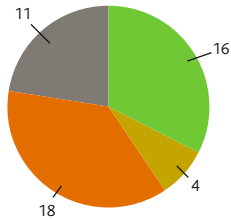
De vogels van het landbouwgebied gingen de laatste decennia sterk achteruit. Die achteruitgang houdt verband met de intensivering en schaalvergroting in de landbouw. De achteruitgang in Vlaanderen is sterker dan die in de omliggende landen. De toestand van de bosvogels ging er echter op vooruit. Dat heeft te maken met de bosuitbreiding en met het streven naar een meer natuurlijke boom- en struiksoorten-samenstelling en -structuur en het ouder laten worden van bomen. Ook de vogels die in diverse leefgebieden broeden, deden het meestal goed.

Voor de broedvogelsoorten van bijlage I van de Vogelrichtlijn werden gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen opgesteld. Voor de soorten waarvan er voldoende en recente populatietellingen beschikbaar zijn, wordt jaarlijks de actuele broedpopulatie getoetst aan de doelpopulatie. Vier van de 21 soorten hebben de doelpopulatie bereikt. In 2007 werd geoordeeld dat 9 soorten in een gunstige staat van instandhouding verkeerden. Van 5 soorten, als gunstig gedefinieerd in 2007, ligt de populatie momenteel onder de doelpopulatie. Dit komt veelal door gewijzigde broedomstandigheden of doordat deze soorten sterke populatieschommelingen vertonen. Voor de achteruitgang van de bruine kiekendief is er nog geen sluitende verklaring.

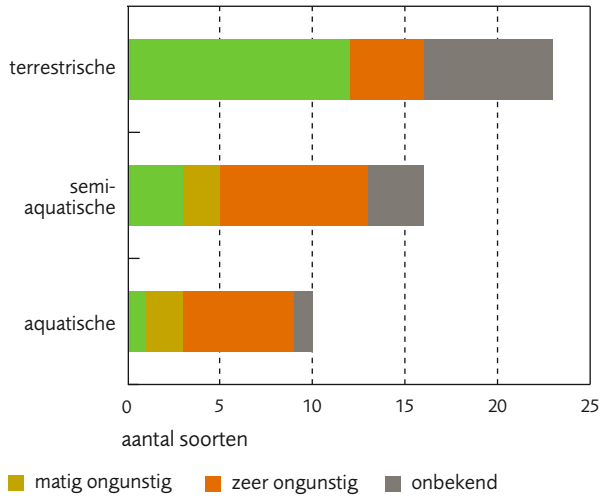

😊 Staat van instandhouding van de soorten van Europees belang

alle soorten

per soortengroep

Bron: Natuurindicatoren 2010, INBO, www.natuurindicatoren.be

Een derde van de soorten in zeer ongunstige staat van instandhouding

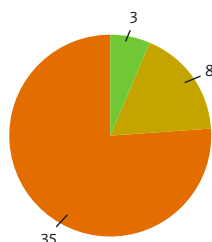
De Habitatrictlijn beoogt een gunstige staat van instandhouding van een aantal soorten die mondiaal bedreigd zijn en waarvoor Europa een belangrijke rol vervult. Het gaat dikwijls om soorten van specifieke leefgebieden. De staat van instandhouding van die soorten wordt geëvalueerd op basis van vier door Europa vastgelegde criteria, namelijk de populaties van de soort, het areaal of verspreidingsgebied, de habitat en de toekomstverwachtingen.

Ongeveer een derde van de soorten (16 soorten, 33 %) bevindt zich in een gunstige staat van instandhouding. Voor 4 soorten (8 %) is de staat van instandhouding matig ongunstig en voor 18 soorten (37 %) is die zeer ongunstig. Voor elf soorten waren er onvoldoende gegevens om tot een evaluatie te komen. De toestand is relatief gezien het slechtst voor aquatische soorten, waar slechts één van de 10 soorten gunstig scoort. Dat is vooral een gevolg van de ongunstige evaluatie van de actuele populaties van de soorten en hun leefgebied.

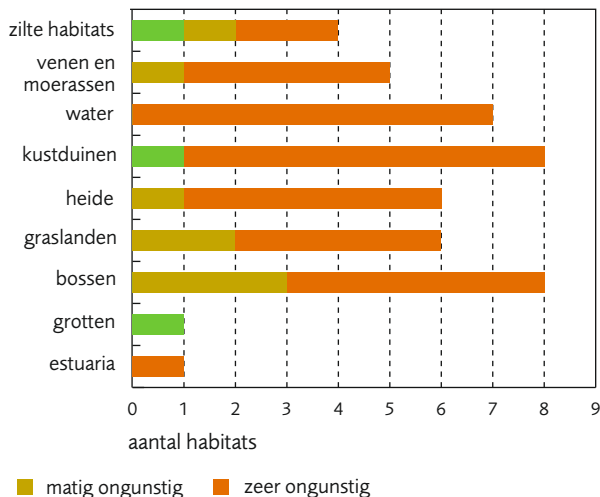

😊 Staat van instandhouding van de habitats van Europees belang

alle habitats

per habitatgroep

Bron: Natuurindicatoren 2010, INBO, www.natuurindicatoren.be

Drie kwart van de habitats in een zeer ongunstige staat van instandhouding

De Habitatrichtlijn beoogt een gunstige staat van instandhouding van een aantal habitats die mondiaal bedreigd zijn en waarvoor Europa een belangrijke rol vervult. Het gaat hier meestal om zeer specifieke leefgebieden. De staat van instandhouding van die habitats wordt geëvalueerd op basis van vier door Europa vastgelegde criteria: de oppervlakte van de habitat, het areaal of verspreidingsgebied, de kwaliteit en de toekomstverwachtingen.

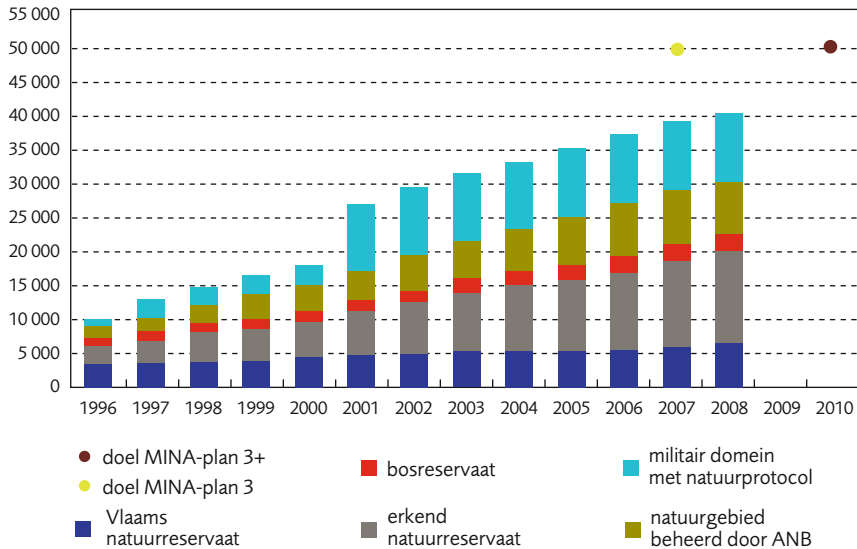
Drie kwart van de habitats (35) bevindt zich in een zeer ongunstige staat van instandhouding. Daarnaast zijn er nog 8 habitats (17%) in een matig ongunstige staat: een zilt habitat, een veen- en moerashabitat, een heidehabitat, twee graslandhabitats en drie boshabitats. Slechts drie habitats bevinden zich in een gunstige staat van instandhouding: een zilt habitat (bij eb droogvallende slikwadden en zandplaten), een kustduinhabitat (duinen met duindoorn) en het grothabitat (niet voor publiek opengestelde grotten). Alle watergebonden habitats krijgen een zeer ongunstige beoordeling. Water- en luchtverontreiniging zijn de factoren die voor de meeste habitats als een bedreiging vermeld worden.

😊 Oppervlakte met effectief natuurbeheer

DPSIR

oppervlakte met effectief natuurbeheer (ha)

Bron: Natuurindicatoren 2010, INBO, www.natuurindicatoren.be

Doelstelling oppervlakte met effectief natuurbeheer voor 2010 zit niet op schema

Het MINA-plan 3 (2003-2007) plande de realisatie van 50 000 ha gebieden 'met effectief natuurbeheer' tegen 2007. Met het MINA-plan 3+ (2008-2010) kwam er een uitstel tot 2010. De indicator omvat de erkende en de Vlaamse natuur- en bosreservaten, de andere natuurgebieden beheerd door het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) en de militaire domeinen met een natuurprotocol. De domeinbossen (openbare bossen, in eigendom van of beheerd door het ANB) maken geen deel uit van deze indicator. Evenmin de natuurgebieden die worden beheerd door natuurverenigingen maar die niet formeel erkend zijn als natuurreservaat.

Eind 2002 bedroeg de oppervlakte 'met effectief natuurbeheer' 29 480 ha of 59 % van de plandoelstelling. Eind 2008 was er 40 358 ha of bijna 81 % gerealiseerd. De toename in 2008 was het kleinst in 13 jaar. Ruim 800 ha van die groei werd gerealiseerd in de erkende natuurreservaten. Op basis van de huidige trend wordt de doelstelling pas in 2014 bereikt. Indien de dalende trend van de uitgaven en subsidies voor terreinverwerving zich de volgende jaren voortzet, zal deze doelstelling nog later worden gerealiseerd.

Hoe scoren de verschillende componenten? Eind 2008 was 6 579 ha bij ministerieel besluit aangewezen als Vlaams natuurreservaat en in beheer door het Agentschap voor Natuur en Bos. 13 435 ha had het statuut van 'erkend natuurreservaat' en was in beheer van natuurverenigingen. Verder was er 2 547 ha bosreservaat. ANB voert eveneens een natuurgericht beheer in ongeveer 10 000 ha militair domein, waarvoor een natuurprotocol werd afgesloten met de federale overheid.